

Full diocesà

28 de setembre del 2014

p4 —Efatà, òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 —Missatge d'un capellà palestí

Pregària a la Sagrada Família pel Sínode

Amb motiu de la III Assemblea General Extraordinària del Sínode dels Bisbes, el Sant Pare ha establert que avui, dia 28 de setembre, se celebri en tota l'Església una jornada de pregària.

Jesús, Maria i Josep,
en vosaltres contemplem
l'esplendor del veritable amor,
a vosaltres, confiats, ens adrecem.

Santa Família de Natzaret,
feu també de les nostres famílies
un lloc de comunió i un cenacle d'oració,
autèntiques escoles de l'Evangeli
i petites Esglésies domèstiques.

Santa Família de Natzaret,
que mai no hi hagi en les famílies episodis
de violència, de tancament i divisió;
que el qui hagi estat ferit o escandalitzat
sigui ben aviat consolat i guarit.

Santa Família de Natzaret,
que el pròxim Sínode dels Bisbes
faci prendre consciència a tothom
del caràcter sagrat i inviolable de la família,
de la seva bellesa en el projecte de Déu.

Jesús, Maria i Josep,
escolteu, acolliu la nostra súplica.

«Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi...»

Diumenge XXVI durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

(18,25-28)

Salm responsorial

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.

(Salm 24)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entrañable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guïï pels propis interessos, sinó que miri pels altres.

Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: [ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captenir-se com un home qual-sevol, s'abaixà i es féu obedient fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.]

(2,1-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: Fill meu, vés a treballar a la vinya,

avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig de seguida, pare. Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.»

Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

(21,28-32)

«Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau»

Camins

Mn. Marc Majà i Guiu

Les lectures d'aquest diumenge són plenes de camins: parlen d'anar «desencaminat» (primera lectura); parlen de «rutes», «camins» i de «encaminar-se» (salm); parlen de «guiar-se» pels propis interessos (segona lectura); i, finalment, parlen de «ensenyar un bon camí» (evangeli). Comptat i debatut, un reguitzell de camins és el que ens brinda la Litúrgia de la Paraula d'aquest cap de setmana.

De fet, en la missa de cada diumenge hi conflueixen una multitud de camins: el camí que cadascun dels qui ens hi apleguem anem vivint (el que hem viscut durant la setmana i el que tenim al davant). La missa es converteix, així, en una veritable cruïlla de camins, és a dir, en el trobament entre persones diferents, amb situacions vitals ben diverses, que, tot i la distància real entre elles, s'apleguen per compartir un temps de la seva vida i, sobretot, fer-ho al voltant del mateix Senyor, formant l'Església. Que gran és que homes i dones d'arreu del món, de totes les condicions, busquem el temps setmanal per a escoltar junts unes mateixes paraules (la Paraula de Déu) i alimentar-nos d'un mateix pa (el Cos de Crist)!

Podrem estar més o menys encaminats (o desencaminats!). Però, en tot cas, el que ens sosté és que el nostre Déu ens estima i, per això, està disposat a donar-nos segones oportunitats. És ben veritat: la força del Déu de Jesús és la força de l'amor, del perdó. Així ho sentim avui en la pregària col·lecta a l'inici de la missa: «Oh Déu, mai no manifesteu tant la vostra omnipotència com quan perdoneu i us compadiu». Creguem-ho. I siguem conseqüents.

La imatge

Santa Magdalena del Soler
Calonge de Segarra.

Coneixent la voluntat de Déu, de vegades li diem que sí i d'altres li diem que no. El que importa és el que acabem fent. A Déu no l'eganyarem amb paraules, el que compta són els fets. La pecadora penedida passà al davant dels qui es professaven fidels.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

28 diumenge XVI de durant l'any / Cicle A

—Sant Venceslau, màrtir (*935)
—Sant Alaric, màrtir (*973)
Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 137 /
Joan 1,47-51

29 dilluns

—Els Sts Àngels Miquel, Gabriel i Rafael
Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 137 /
Joan 1,47-51

30 dimarts

—Sant Jeroni, prevere i doctor (ss.IV-V)
—Santa Sofia (s.II)
Job 3,1-3.11-17.20-23 / Salm 87 /
Lluc 9,51-56

1 dimecres

—Santa Teresa de l'Infant Jesús verge (1873-1897)
—Sant Remigi bisbe (*530)
Job 9,1-12.14-16 / Salm 87 /
Lluc 9,57-62

2 dijous

—Els sants Àngels de la Guarda
—Sant Llogari, màrtir (*678)
Job 19,21-27 / Salm 26 / Mateu
18,1-5.10

3 divendres

—Sant Francesc de Borja, prevere (1510-1572)
Job 38,1.12-21;40,3-5 / Salm 138 /
Lluc 10,13-16

4 dissabte

—Sant Francesc d'Assís, de l'orde dels frares menors (1182-1226)
Job 42,1-3.5-6.12-16 / Salm 118 /
Lluc 10,17-24

efatà

DELEGACIÓ DIOCESANA
BISBAT DE VIC
DE CATEQUESI

Número 63

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Agraïm a en Jaume Garriga la preparació d'aquest material

Des de la Delegació us proposem l'elaboració d'un quadern amb les diferents entregues de primer i segon curs del catecisme «Jesús és el Senyor».

Les entregues són en format de punt de llibre, excepte la creu, que pot ser per a portar-la penjada.

1- Per a elaborar el quadern necessitareu dues cartolines DIN A4 blanques, per a poder-hi imprimir les imatges de la dreta:

Cartolina 1: en trobareu dues versions, amb imatge i sense imatge, per a poder-la personalitzar a nivell parroquial o arxiprestal.

En la **cartolina 2** caldrà retallar els traus assenyalats amb línies discontinües.

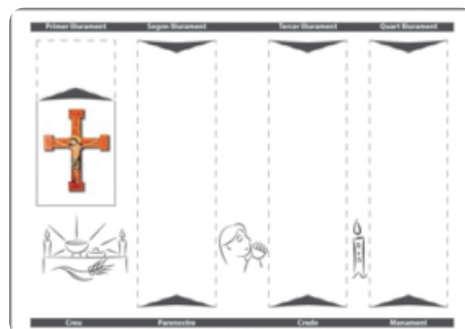
Després les enganxarem per la part no impresa, procurant no posar cola sota els triangles negres i la creu.

Un cop ben sec hem de plegar el quadern per la meitat.

2- Per als punts del llibre necessitarem cartolines DIN A4 de color.

Cartolina 1

Cartolina 2

Calendari Delegació de Catequesi 2014-2015

24, 25 i 26 d'octubre: Jornades Interdiocesanes de Catequesi a Andorra la Vella. Per a catequistes acompanyants del creixement de la fe.

29 de novembre: Recés d'Advent, de les 10 del matí a la 1 del migdia, al col·legi del P. Coll de Vic. Meditació a càrrec del bisbe Romà.

21 de març: Jornada Diocesana d'Infants.

19 d'abril: Jornada Diocesana de Catequistes al Seminari de Vic.

29-30 de juny, 1 de juliol: Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi (dates per confirmar).

Reunions dels membres de la Delegació

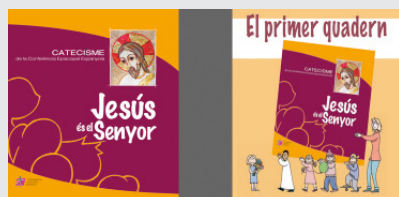
Comissió Permanent: 4 d'octubre, 8 de novembre, 13 de desembre, 27 de desembre (matinal i dinar), 10 de gener, 7 de febrer, 7 de març, 21 de març, 9 de maig, 6 de juny. La Comissió Permanent la formen el delegat i tres catequistes. Actualment: Empar Escalé i la Gna. Encarnació Reverter, de Vic, i Montserrat Sucarrats, de Manresa.

Ple de la Delegació: 27 de setembre, 18 d'abril (preparació de la Jornada Diocesana de Vic). Dissabte 20 de juny de les 10 del matí a les 2 de la tarda: matinal del Ple. El Ple de la Delegació el formen el delegat, els membres de la Permanent i catequistes representants de tots els arxiprestats. Actualment: Concepció Panicot i Montserrat Font, del Ter-Collacabra; Margarida Cercà, de Guillerries-

Congost; Margarida Oliveras i Anna Canadell, del Moianès; Jordi Vilar, del Bages-Nord; M. Carme Arnaiz i Montserrat Sucarrats, de Manresa; M. Lluïsa Riera, d'Anoia-Segarra. Els arxiprestats del Ripollès, Lluçanès, Vic i Bages-Sud ara mateix no tenen cap representant.

Cada arxiprestat ha de vetllar, segons els Estatuts de la Delegació, per anar renovant els seus representants en el Ple. Animem els catequistes dels diversos arxiprestats a formar part del Ple de la Delegació, especialment en aquells arxiprestats més mancats de representació. Així mateix, agraïm que feu arribar les vostres propostes per a parlar-ne amb l'equip de la Delegació i que no dubteu a demanar que ens desplaçem als vostres arxiprestats o par-ròquies per a qualsevol necessitat o informació.

Llibres

Catecisme +
el Primer Quadern

pvp: 20 euros. **Preu dte: 18 euros**
També el segon, tercer i quart quadern i guies
pvp: 8 euros. **Preu dte: 7.20 euros**

QUADERNS
Descobrim la Bíblia
Nou Testament
Antic testament
de Barcelona Multimedia

Quaders d'activitats amb format de còmic.
PVP quadern 9.95 euros **Preu dte: 9.45 euros**
PVP Dvd: 29.95 euros **Preu dte: 28.45 euros**

Per comandes i informació: Tel. 93 886 93 49/ llibreria@diacvic.com / Casal de l'Església de Manresa: Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

Missatge d'un capellà palestí

Carles Riera

Ara que malauradament ha tornat a aflorar —i de quina manera!— el problema israeliano-palestí, val la pena de referir-nos, ni que sigui breument, a la continuada labor en favor de la concòrdia i la pau entre jueus i àrabs duta a terme per l'arximandrita de l'església greco-catòlica melquita, Elias Chacour (1939). Aquest capellà palestí, ara retirat del seu càrrec (havent-li estat acceptada la renúncia per part del papa Francesc), no es cansa de dir que jueus i palestins són germans, perquè tenen un mateix pare, Abraham. Per això un dels seus llibres més coneguts duu aquest encertat títol: «Germans de sang».

El missatge que Chacour ha procurat d'escampar és sempre suggerent. Ell diu que el problema greu de dues nacions que comparteixen un mateix territori (fruit d'una decisió política, en 1947) no és un problema religiós, sinó un problema de dignitat, tant dels uns com dels altres: els jueus, víctimes de la diàspora que els va dispersar pel món, i els àrabs, víctimes de la deportació, refugiats al Líban, massacrats... Per això, creu ell que la pau —que és fruit de la justícia— vindrà de la joventut quan decideixi de construir-la. Insisteix molt en això: la pau s'ha de construir. I una eina imprescindible per a fer-ho és l'educació. D'aquí que Elias Chacour hagi promogut l'edificació d'escoles (compartides per palestins, jueus, musulmans i drusos), de biblioteques... i el Mar Elias Educational Institutions, al poble àrab d'Ibillin, situat al nord d'Israel, a la regió de Galilea.

Per a tornar a esdevenir ciutadans, el primer pas és restau-

rar la dignitat. «Quan comences a construir la dignitat, comences a destruir el prejudici.» El pare d'Elias el va instruir a no encoratjar mai la revenja contra els jueus. Durant centúries, jueus i musulmans havien viscut junts, pacíficament.

Predicant un dia a Alemanya, Elias Chacour deia: «Si simpatitzeu amb mi perquè sóc palestí, i això significa que odieu els jueus com a poble, no anem bé. Tots hem de ser sal de la terra.» Però, ai!: mentre predicava això, al Líban, prop de Beirut, massacraven centenars de palestins en camps de refugiats: homes, dones, nens...

El conflicte de l'Orient Mitjà és el de dues nacions en un mateix territori. Qui té raó? On és la veritat? Elias diu: «Qui pensa que l'altre té raó està en la veritat, qui creu que ell és l'únic que té raó està en la mentida.» Els seus projectes són atrevits: estudiants palestins visiten kibbutz jueus; estudiants jueus passen curtes temporades en llogarets palestins; educadors jueus i palestins comparteixen idees i programes.

Ell, de menut, va veure com el seu poble nadiu era destruït, foragitada tota la família de la seva terra i convertits en refugiats. El seu pare, que anhelava de poder-hi tornar a viure, va haver de morir a Haifa i únicament les seves restes pogueren ser enterrades al cementiri del seu poble nadiu, aquell poble orgullós del seu antic patrimoni cristià on havien viscut en pau amb els veïns jueus. Chacour ha cercat la resposta al seu exili en les paraules de Jesús: «Benaturats els qui posen pau.»

L'article

La nostra força ve de Déu

Valentí Miserachs, prev.

Acabo de llegir la trista nova del tancament d'una altra casa religiosa, la dels carmelitans de Tarragona. Una altra punyida al cor, després de les moltes que anem patint, cada cop que ens arriba una notícia d'aquesta mena. Quins són, Senyor, els vostres camins? Com podem restar insensibles, malgrat confiar-nos plenament a les vostres mans, davant d'aquest eixut de vocacions que caracteritza no sols el nostre país sinó tot el «civilitzat» món occidental? És cert que la dimensió universal de l'Església fa que, si ací va avançant el desert espiritual, en altres indrets de la terra hi floreixi un esplendorós jardí, i que, si ahir érem nosaltres qui ajudàvem amb un bon contingent de preveres, religiosos i religioses, comunitats llunyanes d'Àfrica o de l'Amèrica llatina, avui, amb una inversió de tendències, siguin ells els qui hagin de venir a ajudar-nos.

Davant d'aquesta corrua de tancaments, de supressions, de reagrupaments i d'equilibris de tota mena per tal de no deixar orfes d'assistència espiritual enteres comunitats cristianes, tant urbanes com rurals, no podem deixar de pensar, en l'hora tardoral de la nostra vida, en els temps de la nostra joventut. Enguany es compleixen seixanta anys exactes de la meua entrada al Seminari de Vic (1954-2014), amb tot un estol de companys que depassàvem el nombre de cinquanta. Aleshores, al Seminari de Vic, ens hi aplegàvem uns tres-cents seminaristes, entre el Major i el Menor. La diferència de les xifres és abismal: avui els seminaristes de Vic es poden comptar amb els dits d'una mà. I no per això hem de deixar d'encoratjar aquests joves, ans al contrari, pregar per ells i pel futur de la nostra església diocesana per tal que, puix que no hi ha mal que cent anys duri, el que avui és un rajolí, el Senyor el transformi en una deu generosa d'aigua viva.

Una corrua de tancaments, de supressions, de reagrupaments i d'equilibris de tota mena per tal de no deixar orfes d'assistència espiritual enteres comunitats cristianes, tant urbanes com rurals

Mirem les coses, malgrat tot, amb l'optimisme de saber que estem en bones mans, i que potser Déu vol una purificació a través del sofriment que ens faci més autèntics, més deslligats de les «proteccions» humanes. No ens cansem de repetir, tot meditant-ho en el recer de la pregària, que «la nostra força ve de Déu» i que «la seva força es manifesta precisament en la nostra feblesa».

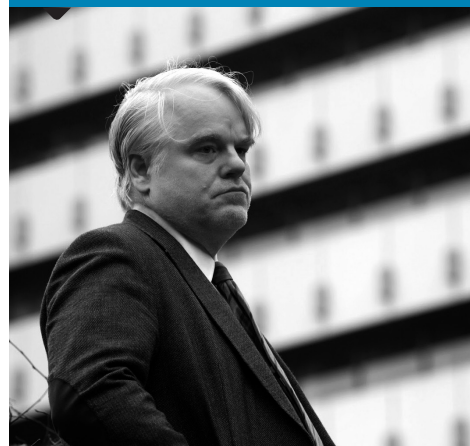
Sant Martí Sesgueioles, 17-9-2014

La pel·lícula

El hombre más buscado

Director: Anton Corbijn

Intèrprets: Williem Dafoe i Rachel McAdams. Thriller.

Un jove rus, sense papers, aconsegueix arribar a Hamburg. Porta al damunt una extraordinària quantitat de diners, es declara musulmà devot i presenta signes d'haver estat torturat. Els espies de tres nacions, dedicats a la lluita antiterrorista, estan convençuts que han localitzat un important terrorista islamista. Una advocada idealista, defensora dels drets humans, i un poderós banquer són els únics que coneixen la veritable identitat del jove. Poques vegades el cinema ha aconseguit retratar d'aquesta manera tan poderosa el pes aclaparador de qui ha de defensar el seu equip, conscient que els serveis d'intel·ligència comparteixen informació i sempre estan sotmesos a les pressions polítiques. Aquesta pel·lícula ho aconsegueix gràcies a una suma d'elements.

Deixebles missioners

Romà Casanova, bisbe de Vic

Quan s'engega un programa pastoral, el primer repte és que aquest arribi a les mans i al cor de tots, des dels rectors als catequistes, dels responsables de la pastoral en una escola o un hospital als educadors d'esplais, dels membres dels consells pastorals als membres dels moviments i associacions, dels membres dels grups de pregària als pares de família. I en aquest repte tots hi tenim la nostra tasca pròpia, de la qual ens hem de sentir responsables davant de Déu, que ens demana la caritat envers els nostres germans.

El nou Pla Diocesà de Pastoral, «L'alegria d'evangelitzar. Una Església en sortida missionera», vol aterrar en el present curs 2014-2015 amb el lema «Deixebles missioners» i amb el tema «La renovació de l'Església diocesana de Vic en clau d'evangelització». Per tant, l'objectiu d'aquest any és el de prendre consciència —escalfar motors— per a emprendre com a tasca prioritària un treball d'evangelització.

Pel baptisme i la confirmació som deixebles de Crist i, al mateix temps, missioners seus. Aquesta veritat que neix de la nostra fe l'hem de fer objecte de reflexió i estudi, de pregària i compromís, de revisió i conversió. Entre les propostes hi ha fer *lectio divina* sobre un evangeli i els Fets dels Apòstols, en grup o personalment. Hi ha també fer estudi i divulgació de l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* del sant pare Francesc. Hi ha, a més, una proposta a nivell diocesà de la qual us convido a fer l'experiència: una Escola Diocesana d'Evangelització, per a ajudar les parròquies, arxiprestats, delegacions i moviments a formar deixebles missioners. Tant de bo que fòssiu molts els qui us impliquéssiu en aquesta experiència formativa missionera! Entre tots faríem tant de bé en els nostres pobles i ciutats!

Hem de revisar com vivim la nostra fe en la missió. En concret, com fem, als qui no coneixen Jesús o l'han oblidat, aquell primer anunci de la fe cristiana, el «kerygma». Aquell que el papa Francesc formula d'aquesta manera: «Jesucrist t'estima, ha donat la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat, cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (EG, 164). El Sant Pare ens diu clarament de cara a la revisió que hem de fer personalment i comunitàriament: «Somio una opció missionera capaç de transformar-ho tot, per tal que els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota l'estructura eclesial es converteixi en una via adequada per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació» (EG, 27).

Una proposta per a fer-ne experiència: una Escola Diocesana d'Evangelització

